

Sygn. akt II Ka 148/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Agnieszki Sobczak

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2019 r.

sprawy **J. G.**

oskarżonego z art. 178a§1kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 6 lutego 2019 r. sygn. akt II K 1325/18

wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 148/19

UZASADNIENIE

J. G. został o oskarżony o to, że w dniu 1 września 2018 roku w S. przy ul. (...), woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (0,97 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki O. (...) o nr rej. (...), **to jest o czyn z art. 178 a § 1 kk.**

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 6 lutego 2019 r.:

I. przy przyjęciu, że stan nietrzeźwości oskarżonego wynosił 0,87 mg/l, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec J. G. warunkowo umorzył na okres 3 lat tytułem próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk zasądził od J. G. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 4.000,00 złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

III. na podstawie art. 67 § 3 kk orzekł wobec J. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk zaliczył J. G. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 01 września 2018 roku do dnia 22 marca 2018 roku;

V. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170,00 złotych tytułem kosztów sądowych, w tym obciążył go opłatą w kwocie 100, 00 złotych.

Apelację od wyroku sądu I instancji wniósł prokurator. Zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, orzeczeniu temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na wyrażeniu błędnego poglądu, że wina i społeczna szkodliwość czynu zarzuconego oskarżonemu J. G. umożliwiają zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego prowadzonego przeciwko wymienionemu, w sytuacji gdy prawidłowa analiza całokształtu ustalonych okoliczności przedmiotowego zdarzenia, w tym stan znacznej nietrzeźwości oskarżonego, a przede wszystkim względ na cele prewencji generalnej, prowadzą nieodparcie do wniosku, iż społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu i wina J. G. nie są nieznaczne, a co za tym idzie wykluczając zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, o której mowa w art. 66 § 1 kk w stosunku do tegoż oskarżonego. Podnosząc wskazany powyżej zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach.

W toku rozprawy apelacyjnej prokurator poparł apelację i wniosek w niej zawarty. obrońca oskarżonego wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy. Oskarżony przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy, a także wyraził skruchę z powodu zaistniałego zdarzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego, jako w pełni zasadna, zasługiwała na uwzględnienie. Analiza rozstrzygnięcia sądu I instancji dokonana w kontekście wszystkich okoliczności niniejszej sprawy prowadzi wprost do wniosku o zasadności argumentów podniesionych przez skarżącego. Treść art. 66 § 1 kk pozwala na warunkowe umorzenie postępowania, jeśli spełnione zostaną wszystkie szczegółowo określone w tym przepisie przesłanki związane z czynem oraz osobą sprawcy. Jakkolwiek J. G. nie był dotychczas karany, a okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, to jednak nie można zgodzić się ze stanowiskiem sądu I instancji co do tego, że wina i społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuścił się oskarżony nie są znaczne. Sąd rejonowy nie przedstawił w tym zakresie argumentacji przekonującej o prawidłowości takiej oceny. Sąd II instancji przychylił się zatem do wywodów skarżącego, czego konsekwencją, w świetle treści art. 454 § 1 kpk, było uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania. Ustawa wymaga, by zarówno wina sprawcy, jak i stopień społecznej szkodliwości był oceniany jako taki, który nie jest znaczny. Stopień społecznej szkodliwości czynu ocenia się przez pryzmat przesłanek przewidzianych w art. 115 § 2 k.k., zaś stopień zawinienia podlega ocenie przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności decydujących o przypisaniu winy, a więc dojrzałości sprawcy, jego poczytalności, zdolności do rozpoznania bezprawności zachowania, ewentualnych anormalnych sytuacji motywacyjnych. Z pisemnych motywów orzeczenia wynika, że chociaż sąd I instancji stwierdził, że miał na uwadze stopień nietrzeźwości oskarżonego, to okoliczność tą w zasadzie pominął i oceniając stopień winy oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości zarzuconego mu czynu, to jednak innym czynnikom nadał decydujące znaczenie. Pozostawanie w stanie nietrzeźwości w trakcie kierowania pojazdem mechanicznym jest jednym ze znamion przestępstwa z art. 178 a § 1 kk, które to zarzucono oskarżonemu J. G.. W ocenie sądu odwoławczego, stopień nietrzeźwości jako jedna z okoliczności mających wpływ na ocenę stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, nie może być zatem marginalizowana bądź pomijana i winna mieć charakter kluczowy. W wyniku badania przeprowadzonego urządzeniem Alkometr A2.0, u oskarżonego stwierdzono 0,87 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 pkt 2 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l alkoholu albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Powyższe oznacza, że zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego wynosiła **ponad trzykrotność** ustawowego progu minimalnego alkoholu w wydychanym powietrzu, od którego przyjmuje się stan nietrzeźwości. Ponadto jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, decyzję o popełnieniu przestępstwa z art. 178 a § 1 kk oskarżony podjął świadomie, zdając sobie sprawę z możliwych konsekwencji swojego czynu. Oskarżony jest bowiem osobą dorosłą, miał również świadomość tego, w jakiej ilości i jakiego rodzaju alkohol spożywał, a pomimo tego, zdecydował się na kierowanie pojazdem. Decydującego znaczenia nie może mieć przy tym motywacja J. G. polegająca jedynie

na chęci przeparkowania auta, a nie dłuższej jazdy, tym bardziej, że oczekiwał on na syna, który przecież mógł to zrobić po przybyciu. Istotnym również pozostaje, że oskarżony w trakcie wykonywania manewru doprowadził do kontaktu z innym pojazdem, co sam potwierdził w swoich wyjaśnieniach. Przemawia to za uznaniem, że – abstrahując od względów prawnych, które wykluczają jakiegokolwiek prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości - to oskarżony nawet pod względem fizycznym, nie był w stanie właściwie kierować pojazdem, a jego stan mógłby stwarzać niebezpieczeństwo.

Reasumując, stwierdzić należy, iż sąd I instancji w sposób błędny dokonał oceny stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, niewłaściwie interpretując istotne okoliczności oraz na pierwszy plan wysuwając wiek, niekaralność oskarżonego i dotychczasowy przebieg jego życia, które to elementy są niewątpliwie korzystne dla oskarżonego, ale nie mogą być traktowane jako elementy decydujące w myśl art. 66 § 1 kk o zastosowaniu warunkowego umorzenia postępowania. Prawidłowa ocena okoliczności, o których mowa powyżej, a następnie ich uwzględnienie, powinny prowadzić do całkowicie odmiennych wniosków w przedmiocie stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu zarzuconego J. G.. W konsekwencji, sąd odwoławczy uznając za zasadny podniesiony przez prokuratora zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, nie mając możliwości wydania orzeczenia reformatoryjnego, w świetle przepisu art. 454 § 1 kpk, zobowiązany był do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Rozpoznając ponownie przedmiotową sprawę, sąd rejonowy rozważył i dokonał właściwej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy oskarżonego, kierując się uwagami zawartymi powyżej, mając na względzie przede wszystkim okoliczności czynu, a w szczególności stopień nietrzeźwości oskarżonego, a dopiero w dalszej kolejności inne czynniki.

W związku z powyższym na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk i 456 kpk, sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku